

Asia C-866/19

Ennakkoratkaisupyynnöstä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittu tiivistelmä

Jättämispäivä

27.11.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Sąd Najwyższy (ylin tuomioistuin, Puola)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

19.9.2019

Vastapuoli:

SC

Kassaatiovalittaja:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych (Sosiaaliturvalaitoksen I Varsovan osasto, kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanojaosto)

Pääasia

Vanhuuseläkkeen määrää koskeva asia, jossa asianosaisina ovat SC ja Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Kohde: sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinta.

Oikeudellinen perusta: SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että toimivaltainen laitos

- a) ottaa kansallisen lainsäädännön mukaan huomioon maksuihin perustumattomat kaudet niiden maksukausien kolmasosaan asti, jotka ovat täyttyneet kansallisen lainsäädännön ja toisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan, määrittäessä sekä etuuden teoreettista määrää (i alakohta) että todellista määrää (ii alakohta); tai
- b) ottaa kansallisen lainsäädännön mukaan huomioon maksuihin perustumattomat kaudet niiden maksukausien kolmasosaan asti, jotka ovat täyttyneet kansallisen lainsäädännön ja toisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan, ainoastaan määrittäessä etuuden teoreettista määrää (i alakohta), mutta ei määrittäessä todellista määrää (ii alakohta); tai
- c) ei ota määrittäessä etuuden teoreettista määrää (i alakohta) ja todellista määrää (ii alakohta) huomioon vakuutuskausia toisessa jäsenvaltiossa laskettaessa kansallisessa oikeudessa säädettyä maksuihin perustumattomien kausien enimmäisrajaa?

Viitatus unionin oikeuden säännökset

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL L 166, s. 1; jäljempänä asetus N:o 883/2004).

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EUVL 1971, L 392, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1408/71).

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 6 artiklan mukaisten kausien yhteenlaskemista koskevien tiettyjen periaatteiden soveltamisesta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamiseen 16.12.2010 tehty päätös N:o H6 (EUVL 2011, C 45, s. 5; jäljempänä päätös N:o H6).

Viitatus kansalliset oikeussäännöt

Sosiaalivakuutuskassasta maksettavista vanhuus- ja muista eläkkeistä 17.12.1998 annettu laki (ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych; Dz. U. 2018, nro 39, järjestysnumero 1270 muutoksineen; jäljempänä eläkelaki).

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Warszawie (jäljempänä sosiaaliturvalaitos) myönsi SC:lle (vakuutettu) eläkelain ja asetuksen N:o 883/2004 säännösten perusteella 24.2.2014 tekemällään päätöksellä vanhuuseläkkeen 5.11.2013 alkaen.
- 2 Sosiaaliturvalaitos sovelsi seuraavaa menetelmää määrittäessään oikeutta vanhuuseläkkeeseen. Ensiksi se määritti Puolan maksukausien (104 kuukautta) keston. Toiseksi se otti vakuutuskausissa huomioon Puolan maksuihin perustumattomat kaudet siltä osin kuin ne vastaavat kolmasosaa Puolan maksukausista (34 kuukautta). Kolmanneksi, koska vakuutetun vähimmäisvakuutuskausi ei täyttynyt Puolan vakuutuskausien perusteella, sosiaaliturvalaitos lisäsi vanhuuseläkeoikeuden saamiseksi kotimaisiin vakuutuskausiin Alankomaissa täytyneet maksukaudet (269 kuukautta).
- 3 Tällä tavoin määritetyt vakuutuskaudet (kotimaiset maksukaudet + kotimaiset maksuihin perustumattomat kaudet + ulkomaiset maksukaudet) otettiin tämän jälkeen huomioon laskettaessa etuuden teoreettinen määrä asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella. Etuuden todellinen määrä sen sijaan laskettiin sillä perusteella, mikä on 138 kuukauden pituisen Puolan vakuutuskauden (maksukausista ja maksuihin perustumattomista kausista kestoltaan kolmasosa kotimaisista maksukausista) kesto suhteessa 407:ään yhteenlaskettuun Puolan ja ulkomaisiin (Alankomaiden) vakuutuskausiin. Tämän perusteella laskettiin, että teoreettisen etuuden määrästä, joka on 974,78 Puolan zlotya (PLN), vakuutetulle on maksettava etuus, joka on 33,9 prosenttia tästä määrästä eli 335,81 PLN.
- 4 Vakuutettu nosti kanteen, jossa hän vaati muun muassa ottamaan Puolan maksuihin perustumattomat kaudet laajemmin huomioon. Sąd Okręgowy w Warszawie (Varsovan alueellinen tuomioistuin, Puola) hylkäsi kanteen 19.11.2015 antamallaan tuomiolla.
- 5 Vakuutettu valitti Sąd Okręgowy w Warszawien antamasta tuomiosta riitauttaen sen. Sąd Apelacyjny w Warszawie (Varsovan ylioikeus, Puola) viittasi unionin tuomioistuimen 3.3.2011 antamaan tuomioon Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu v. Stanisława Tomaszewska (C-440/09, EU:C:2011:114; jäljempänä tuomio Tomaszewska) ja muutti 9.8.2017 antamallaan tuomiolla valituksenalaista tuomiota siten, että sen etuuden määrän laskemiseksi, johon vakuutetulla on oikeus, se hyväksyi osoitettuna maksuihin perustumattomina kausina kolmasosan maksukausista, jotka lisätään Puolassa ja Alankomaissa täytyneisiin maksukausiin.
- 6 Sosiaaliturvalaitos haki muutosta Sąd Apelacyjny w Warszawien antamaan tuomioon kassaatiovalituksella siltä osin kuin kyseinen tuomioistuin määräsi sosiaaliturvalaitoksen ottamaan huomioon etuutta laskettaessa asetuksen N:o

883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella vakuutetun Puolan maksuihin perustumattomat kaudet kestoltaan pidempänä.

Asianosaisten keskeiset perustelut

- 7 Vakuutettu väitti, ettei sosiaaliturvalaitos määrittäessään vakuutetulle maksettavan etuuden määrää soveltanut asetuksen N:o 1408/71 45 artiklaa siitä tuomiossa Tomaszewska omaksutun tulkinnan mukaisesti. Se otti nimittäin huomioon maksuihin perustumattomat kaudet ainoastaan Puolassa täyttyneiden maksukausien kolmasosan osalta, kun tuomion Tomaszewska mukaan sen olisi pitänyt ottaa nämä kaudet huomioon Puolassa ja Alankomaissa täyttyneiden yhteenlaskettujen maksukausien kolmasosan osalta.
- 8 Sosiaaliturvalaitos sen sijaan toteaa, että ensinnäkään asetuksen N:o 1408/71 45 artiklan tulkintaa ei sovelleta nyt käsiteltävässä asiassa. Ilmeni nimittäin, että vakuutetun vanhuuseläkettä koskevan oikeuden syntymiseksi riitti, että Puolan vakuutuskausiin (maksukausiin ja maksuihin perustumattomiin kausiin, jotka ovat kestoltaan kolmasosa kotimaisista maksukausista) lisätään toisessa jäsenvaltiossa täyttyneisiin vakuutuskausiin. Sosiaaliturvalaitoksen mukaan tuomiota Tomaszewska on sovellettava ainoastaan silloin, kun tällaisten vakuutuskausien laskentamenetelmän soveltamisen jälkeen, joka on omaksuttu nyt käsiteltävässä asiassa, ilmenee, että vakuutetulta edellytetty vähimmäisvakuutuskausi ei ole täyttynyt. Vasta silloin kotimaisiin maksukausiin voidaan lisätä ulkomaisiin maksuihin perustumattomat kaudet ja yhteenlasketuista vakuutuskausista (kotimaisista ja ulkomaisista) laskea kotimaisiin maksuihin perustumattomien kausien enimmäisosuus (kolmasosa maksukausista). Toiseksi tuomio Tomaszewska koskee asetuksen N:o 1408/71 45 artiklan 1 kohdan tulkintaa (jota vastaa asetuksen N:o 883/2004 6 artikla), ei asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohtaa (jota vastaa asetuksen N:o 883/2004 52 artikla). Kolmanneksi, tuomiossa Tomaszewska omaksutun asetuksen N:o 1408/71 45 artiklan 1 kohdan tulkinnan soveltaminen johtaisi siihen, että Puolan maksuihin perustumattomia kausia otettaisiin huomioon kestoltaan pidempänä kuin Puolan oikeudessa on säädetty, mikä puolestaan johtaisi yhtäältä Puolan sosiaalivakuutusjärjestelmän osuuden suurenemiseen vakuutetulle maksettavasta etuudesta, ja toisaalta, osuuden pienenemiseen tämän etuuden rahoittamisessa toisen jäsenvaltion vakuutusjärjestelmästä, johon vakuutetun vakuutusmaksuja maksettiin huomattavasti pidempään kuin Puolan järjestelmään. Neljänneksi päätöksen N:o H6 2 kohdasta ilmenee, että toisten jäsenvaltioiden ilmoittamat kaudet on laskettava yhteen kyseenalaistamatta niiden laatua, näin ollen Puolan vakuutuslaitosta ei voida velvoittaa ottamaan huomioon kotimaisia vakuutuskausia enempää (ulkomaisten kausien lisäämisen vuoksi) kuin kansallisessa oikeudessa on säädetty.

- 14 Jos tällaista päättelyä sovelletaan nyt käsiteltävässä asiassa, kasvaa niiden Puolan maksuihin perustumattomien kausien kesto, jotka voidaan ottaa huomioon. Tämän vuoksi kasvaa myös Puolassa täyttyneiden ”vakuutuskausien pituus” suhteessa niiden vakuutuskausien kokonaispituuteen, jotka ovat täyttyneet Puolan ja Alankomaiden lainsäädännön mukaan (asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta) 138 kuukaudesta (104 kuukautta maksukausia + 34 kuukautta maksuihin perustumattomia kausia) 176 kuukauteen (104 maksukautta + 72 kuukautta maksuihin perustumattomina kausina). Näin ollen kasvaa myös Puolan laitoksen maksaman etuuden osuus (pro rata -etuuden yhteydessä), joka kasvaa 33,9 prosentista 39,5 prosenttiin (138:407 kuukauden sijasta 176:445 kuukautta). Tämän vuoksi vakuutettu saa suuremman etuuden Puolan toimivaltaiselta laitokselta.
- 15 Tällainen asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinta edellyttää olettamusta, jonka mukaan tuomiota Tomaszewska ei sovelleta pelkästään etuusoikeuden saamiseen, vaan myös sen määrän laskemisessa. Tällaista olettamaa puoltaa johdonmukaisuuden säilyttäminen etuutta koskevan oikeuden saamiselta edellytetyn vakuutusajanjakson laskemisperiaatteiden ja niiden periaatteiden välillä, jotka koskevat vakuutusajanjakson laskemista etuuden määrää laskettaessa.
- 16 Koska unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on jo katsottu, että asetuksen N:o 1408/71 45 artiklaan (nykyisin asetuksen N:o 883/2004 6 artikla) sisältyvä sanamuoto ”ikään kuin nämä kaudet olisivat täyttyneet kyseisen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan” ymmärretään siten, että Puolan sosiaaliturvalaitoksen on otettava huomioon Puolan maksuihin perustumattomat kaudet enintään Puolan ja ulkomaisten maksukausien kolmasosaan asti, niin samansisältöinen asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan (”jos kaikki vakuutuskaudet – – olisivat täyttyneet – – lainsäädännön mukaan”) sanamuoto on tulkittava samalla tavalla. Molemmissa tapauksissa on nimittäin kyse oikeudellisesta olettamasta, jonka mukaan vakuutuskaudet toisissa jäsenvaltioissa rinnastetaan Puolassa täyttyneisiin vakuutuskausiin.
- 17 Tällaiseen asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan tulkinnan suuntaan vaikuttaa unionin tuomioistuin vetoavan 7.12.2017 antamansa tuomion Bogusława Zaniewicz-Dybeck v. Pensionsmyndigheten (C-189/16, EU:C:2017:946) 42 kohdassa. Siinä todetaan, että tämän säännöksen asetuksessa N:o 1408/71 olevasta vastineesta ilmenee, että toimivaltainen laitos laskee sen etuuden teoreettisen määrän, johon asianomaisella on oikeus ”ikään kuin kaikki työskentelykaudet, jotka hän on täyttänyt eri jäsenvaltioissa, olisivat täyttyneet siinä jäsenvaltiossa, jossa toimivaltainen laitos toimii”. Muissa tuomioissa unionin tuomioistuin käyttää sanamuotoa ”ikään kuin vakuutettu henkilö olisi työskennellyt yksinomaan kyseisessä jäsenvaltiossa” (tuomio 21.7.2005, Ursel Koschitzki v. Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), C-30/04, EU:C:2005:492, 27 kohta; tuomio 21.2.2013, Concepción Salgado Gonzalez v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS),

C-282/11, EU:C:2013:86, 41 kohta ja tuomio 26.6.1980, Alastair Menzies v. Bundesversicherungsanstalt für Angestellte, 793/79, EU:C:1980:172, 10 kohta).

- 18 Unionin tuomioistuim katsoo myös, että kansallisen kohtelun periaate ei tarkoita, että vakuutuskaudesta suljettaisiin pois ne kaudet, jotka on otettu huomioon vakuutuskausina toisessa jäsenvaltiossa (esimerkiksi asepalvelusjakso, tuomio 15.12.1993, Fabrizio ym. v. Office national des pensions, C-113/92, EU:C:1993:930, 25 kohta) silloinkaan, kun näitä kausia ei oteta huomioon sen jäsenvaltion oikeudessa, jossa toimivaltainen laitos on. A contrario, tämä näkemys saattaa puoltaa Puolan maksuihin perustumattomien kausien ottamista huomioon kestoltaan pidempänä kuin kansallisessa oikeudessa on säädetty.
- 19 Tällaista asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan tulkintaa voi tukea myös unionin tuomioistuimen tämän asetuksen säännösten tulkinnassa noudattama yleinen periaate, jonka mukaan kyseisen säädöksen säännöksiä on tulkittava SEUT 45 artiklassa (aiempi EY-sopimuksen 39 [48] artikla) vahvistetun tavoitteen valossa. Tämän tavoitteen mukaan ”siirtotyöläisten sosiaaliturvaetuuksien määrää ei vähennetä sen vuoksi, että he ovat käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen” (tuomio 21.2.2013, Concepción Salgado Gonzalez v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), C-282/11, EU:C:2013:86, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), mikä puolestaan tarkoittaa, että sovellettaessa yhteensovittamista koskevia säännöksiä siirtotyöläisen tilanne ei saa huonontua (tuomio 17.12.1998, Aristóteles Grajera Rodriguez v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), C-153/97, EU:C:1998:615, 17 kohta; tuomio 9.10.1997, Antonio Naranjo Arjona ym. v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ym, C-31/96, C-32/96 ja C-33/96, EU:C:1997:475, 22 kohta ja tuomio 9.8.1994, Reichling v. Institut national d'assurance maladie-invalidité, C-406/93, EU:C:1994:320, 21–24 kohta).
- 20 Jäljempänä Sąd Najwyższy toteaa, että unionin tuomioistuim on jo katsonut, että asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan tavoite on ”varmistaa työntekijälle suurin teoreettinen määrä, jota hän voisi vaatia, jos kaikki hänen vakuutuskautensa olisivat täyttyneet kyseisessä jäsenvaltiossa” (tuomio 21.7.2005, Ursel Koschitzki v. Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), C-30/04, EU:C:2005:492, 28 kohta). Tämän tavoitteen toteutuminen edellyttää, että on otettava huomioon maksuihin perustumattomat kaudet toimivaltaisen laitoksen kansallisen sosiaaliturvalainsäädännön mukaan ja toisissa jäsenvaltioissa täyttyneiden maksukausien kokonaismäärän osalta (tuomio 18.2.1992, Antonietta Di Prinzio v. Office national des pensions, C-5/91, EU:C:1992:76, 56 kohta).
- 21 Toisen tulkintavaihtoehdon lähtökohtana on, että tuomio Tomaszewska vaikuttaa asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan tulkintaan ainoastaan osittain. Unionin tuomioistuimen tässä tuomiossa esittämää päättelyä sovelletaan nimittäin ainoastaan määrittäessä teoreettista määrää [asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohda], koska tässä säännöksessä säädetään selkeästi, että kyseinen määrä on laskettava sen oikeudellisen oletaman nojalla, että

vakuutetun kaikki huomioon otetut vakuutuskaudet ovat täyttyneet Puolassa. Tätä päättelyä ei voida soveltaa kuitenkaan todellisen määrän laskemisessa. Tämä edellyttää kuitenkin sellaista asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkintaa, josta ilmeni, että kahden jäsenvaltion toimivaltaisten laitosten maksaman määrän väliset suhteet on määritettävä laskemalla kummankin jäsenvaltion, jonka sosiaaliturvajärjestelmän piiriin vakuutettu kuului, vakuutuskaudet erikseen yhteen (näissä jäsenvaltioissa sovellettavien periaatteiden mukaisesti) ja eri periaatteiden mukaan teoreettisen määrän ja todellisen määrän osalta.

- 22 Tällaista asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkintaa saattaa tukea se, että säännös koskee ainoastaan niiden vakuutuskausien huomioon ottamista, jotka ovat täyttyneet sen kansallisen lainsäädännön mukaan, jossa toimivaltainen laitos on (nyt käsiteltävässä asiassa Puolan). Tämän jälkeen nämä kaudet liitetään vakuutuskausien kokonaispituuteen, jotka ovat täyttyneet kaikkien niiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan, joiden lainsäädäntöä vakuutettuun sovellettiin hänen työuransa aikana.
- 23 Tällainen tulkinta voi vaikuttaa kiistanalaiselta. Siinä otetaan nimittäin käyttöön erilaiset vakuutuskausien määrittämisen periaatteet laskettaessa etuuden teoreettista määrää ja laskettaessa maksettavan etuuden todellista määrää. Laskettaessa etuuden teoreettista määrää kotimaiset ja ulkomaiset maksukaudet lasketaan yhteen niiden kotimaisiin maksuihin perustumattomien kausien enimmäismäärän määrittämiseksi, jotka voidaan ottaa huomioon. Laskettaessa etuuden todellista määrää kokonaisvakuutuskausi koostuu ainoastaan niistä vakuutuskausista, jotka ovat täyttyneet kunkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, mutta nämä kaudet lasketaan yhteen erikseen. Nyt käsiteltävässä asiassa teoreettista määrää laskettaessa kokonaisvakuutuskausi olisi 445 kuukautta, kun taas todellista määrää laskettaessa vain 407 kuukautta. Puolan sosiaaliturvalaitoksen maksaman teoreettisen etuuden määrä ja todellisen etuuden määrä kasvaisi. Puolan sosiaaliturvajärjestelmän osuus vakuutetulle maksettavan vanhuuseläkkeen rahoittamisessa ei kuitenkaan kasvaisi, koska ensimmäisen vaihtoehdon mukaisen 39,5 prosentin sijasta se olisi 33,9 prosenttia
- 24 Tällaisen asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinnan omaksumista voi puoltaa näkemys, joka on ilmaistu 26.6.1980 annetussa tuomiossa *Alastair Menzies v. Bundesversicherungsanstalt für Angestellte* (793/79, EU:C:1980:172), jossa todettiin, että tietyt vakuutuskaudet on otettava huomioon etuuden teoreettista määrää laskettaessa, mutta ei todellista määrää laskettaessa (kyseisen tuomion 12 kohta sekä tuomio 3.10.2002, *Angel Barreira Perez v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)*, C-347/00, EU:C:2002:560, 32 kohta).
- 25 Kolmannen tulkintavaihtoehdon lähtökohtana puolestaan on, että tuomiota *Tomaszewska* saa soveltaa ainoastaan vanhuuseläkeoikeuden saamiseen, ei eläkkeen määrän laskemiseen. Tällöin vakuutuskausia toisessa jäsenvaltiossa ei ylipäänsä oteta huomioon laskettaessa niitä maksuihin perustumattomien kausien

rajaa (kolmasosa maksukausista), jotka voidaan ottaa huomioon laskettaessa etuuden määrää.

- 26 Tällainen näkemys, jota sosiaaliturvalaitos puoltaa, saattaa saada tukea unionin tuomioistuimen vanhuuseläkeoikeuden saamista koskevien periaatteiden ja eläkkeen määrän laskemisperiaatteiden välille tekemästä erosta (tuomio 12.9.1996, Lafuente Nieto v. Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesoreria General de la Seguridad Social, C-251/94, EU:C:1996:319, 49 kohta) ja päätöksen N:o H6 2 kohdasta. Sekä kyseinen tuomio että päätös on annettu kuitenkin ennen tuomiota Tomaszewska.
- 27 Kolmannen tulkintavaihtoehdon omaksumista saattaa tukea se, että asetuksen N:o 883/2004 6 artikla (joka vastaa asetuksen N:o 1408/71 45 artiklaa) koskee vakuutuskausien ottamista huomioon toisessa jäsenvaltiossa ”tarpeellisessa määrin”. Koska periaatteena on, että jäsenvaltion toimivaltainen laitos ottaa nämä kaudet huomioon ainoastaan ”tarpeellisessa määrin”, voidaan katsoa, että tuomiota Tomaszewska sovelletaan vain sellaisissa tapauksissa, joissa vakuutettu ei voi saada oikeutta etuuteen jokaisen jäsenvaltion, jossa hän on ollut vakuutettu, erikseen yhteenlaskettujen maksukausien ja maksuihin perustumattomien vakuutuskausien perusteella. Nyt käsiteltävässä asiassa vakuutettu sen sijaan sai oikeuden vanhuuseläkkeeseen ilman tarvetta soveltaa sellaista vakuutuskausia koskevaa laskelmaa kuin tuomiossa Tomaszewska, eikä siten ollut tarvetta ottaa huomioon toisen jäsenvaltion vakuutuskausia kokonaisvakuutuskaudessa, joka on tarpeen etuutta koskevan oikeuden syntymiseksi. Silloin asetuksen N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohtaa voidaan tulkita siten, että kun ei ollut tarvetta ottaa huomioon toisen jäsenvaltion vakuutuskausia vanhuuseläkeoikeuden saamiseksi, niin tätä kokonaisvakuutuskautta ei oteta huomioon määritettäessä kotimaisten vakuutuskausien pituutta (kotimaisten maksukausien ja kotimaisten maksuihin perustumattomien kausien – enintään kotimaisten ja ulkomaisten maksukausien kolmasosaan asti – yhteismääränä).